

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 20577/2022
06.03.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Марија Милетић, адвокат из ..., против туженог Града Чачка, чији је заступник Градско правобранилаштво Града Чачка, ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиље, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 38/22 од 22.02.2022. године, у седници одржаној 06.03.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 38/22 од 22.02.2022. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 38/22 од 22.02.2022. године, одбијена је као неоснована жалба тужиље и потврђена пресуда Основног суда у Чачку П 6541/21 од 12.08.2021. године, којом је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиље да се утврди у односу на туженог да је тужиља закупац на неодређено време стана број .., други улаз, у површини од 33 м², који се налази у склопу објекта 1, постојећег на кп бр. .. КО Чачак, уписан у лист непокретности број .. КО Чачак, В лист – први део, што је тужени дужан да призна и обавезана тужиља да исплати туженом на име трошкова парничног поступка износ од 93.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиља је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. а у вези члана 413. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20), Врховни суд је нашао да ревизија тужиље није дозвољена.

Тужба је поднета 22.08.2019. године. Вредност предмета спора износи 10.000,00 динара. Предмет тужбеног захтева је утврђење да је тужиља закупац на неодређено време на означном стану.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП је прописано да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Како побијана вредност предмета спора правноснажне пресуде не прелази меродавну вредност за дозвољеност ревизије, то ревизија тужиље није дозвољена у смислу цитиране одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Из наведеног разлога, Врновни суд је на основу члана 413. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керзек, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић